

Predikan i Kindaholms församling 2014 av Tobias Bäckström

Tacksägelsedagen

”Lovsång”

Salomos vishet 7:15-22

Kol 3:16-17

Luk 19:37-40

Ps: 5, 259, 728, 595

”Säg åt dem att sluta! Det här måste få ett stopp!” Fariséerna vänder sig upprörda till Jesus. Lärjungarnas sång provocerade dem uppenbarligen väldigt mycket.

Man kan undra varför de blev så provocerade. Lärjungarna, och inte bara de tolv, utan en större hop vandrar med Jesus på vägen in i Jerusalem. Spontant tar dem upp en lovsång, de kan bara inte låta bli att jublande börja sjunga. Glädjen över allt det som de fått se tvingade dem, Guds underverk, gärningar som de fått se Jesus göra och som visade på Guds makt. Och så börjar de sjunga ur *deras* psalmbok, psaltaren. Närmare bestämt ur ps 118: ”Välsignad är den som kommer i Herrens namn!” De förstod att Jesus måste vara Messias, den efterlängtrade konungen, ättlingen till kung David som de väntade på.

Men fariséerna rusar fram till Jesus: så här kan de väl inte få hålla på!? Antagligen trodde de att Jesus skulle lyssna på dem och verkligen säga åt lärjungarna. Han var ju en klok och ödmjuk människa. Nog skulle han inse det opassande att de hyllade honom på det här sättet. Ja, Jesus var nog ödmjuk, men han var inte blygsam. Han *var* ju verkligen konungen, den som kommer i Herrens namn, den Israel väntat på. Därför gjorde han inget för att tysta ner lärjungarna. När då fariséerna klagar på honom säger han: ”Om dessa tiger så kommer stenarna att ropa.”

De står faktiskt att fariséerna var med i folkmassan. De vandrade med, det var alltså inte så att de stod avsides och tittade på när de såg hela följer dyka upp. De var med, men samtidigt var de ändå inte med. De såg, men insåg inte vad som höll på att hända, de fattade inte att de uråldriga profetierna nu höll på att uppfyllas.

Ändå var fariséerna de lärda, de om några kunde skrifterna: lagen och profeterna. Folket som inte hade samma teologiska kunskap de såg och fattade, de förstod att här hände det saker: de såg gärningarna som Jesus utförde med Guds makt.

Hur är det med dig? Är det så att du också är med, fast ändå inte? Som går i kyrkan och finns med i kyrkans sammanhang, men ändå inte tagit det där sista steget. Det steg som innebär att Jesus blir din *personlige* frälsare.

Lärjungarnas lovsång berodde ju på att de förstått vem Jesus var. Han var Guds svar på deras längtan och det fick dem att brista ut i lovsång. Det kom inifrån.

Varför blev då fariséerna så provocerade? Kanske för att de såg en glädje som de själva inte kände. Den glädje som bara den kan känna som helt och fullt tar till sig vem Jesus är, att han

är svaret på vår längtan och vårt behov av Gud själv. Bara den som är i verklig nöd kan känna glädje över att bli räddad.

Så fariséerna blev istället glädjedödare. De hade inget behov av Jesus, inte som Messias i alla fall och de kunde inte tåla att andra var glada när de själva inte var det.

I alla tider har det funnits de som velat tysta lärjungar. När de börjar bli lite för ivriga, och när Jesus hyllas som en kung, då har det väl ändå gått för långt. Ibland har tystandet kommit från kyrkans egen ledning. Men många gånger från det omgivande samhället. Att Jesus får för mycket hyllningar retar man sig på. Inte kan man sätta en människa på en så hög piedestal.

Det förekommer många olika uppfattningar om vem Jesus var. Var han verkligen Guds son, konungarnas konung? En del menar att han inte var det och att han skulle bli bestört om han visste vad hans efterföljare skulle säga om honom. Att det inte var hans avsikt att bli hyllad som Messias, Guds son. Men tänk då på svaret som fariséerna fick.

Jesus ställer sig oreserverat på sina lärjungars sida. Inte bara att han godkänner och tar emot deras hyllningar. Han verkar dessutom mena att det är deras uppgift att hylla honom. ”Om dessa tiger...” säger han. Det får de alltså inte göra. Lärjungarna hyllar honom inte bara för att smickra honom i största allmänhet. De har blivit övertygade av de underverk som de sett Jesus göra och de ville proklamera detta för världen. Att vara lärjunge är delta i denna hyllningskör. Att berätta för andra vad man hört och sett. Lärjungarna får inte tåla.

När Jesus föddes så var det änglar som sjöng för herdarna och samma lovsång hörs nu, av lärjungarna. Änglarnas lovsång och lärjungarnas sammanfaller. Himlen och jorden förenas i den gemensamma lovsången över Gud och hans verk. När vi firar högmässa så går vi in i en osynlig verklighet. Vår lovsång samljuder med änglarnas lovsång. Det finns en osynlig dimension med vid varje högmässa. Det vi firar här på jorden är en avspiegling av den himmelska gudstjänsten. När vi tar emot nattvarden så är det en försmak av det vi kommer att få uppleva i himlen.

”Välsignad är han som kommer i Herrens namn” sjöng lärjungarna. Han kommer till oss i gudstjänsten, han kommer till oss i nattvarden. Mer konkret än så kan han inte komma till oss.